PoroÃ„Â•ilo s TrÃ…Â¾aÃ…Â¡ke stotice

Prispeval Tanja KavÃ„Â•iÃ„Â•
ponedeljek, 13 januar 2014

JUHEJ! Ja, je res. Facebook dela Ã„Â•udeÃ…Â¾e. No, zaradi mene, ki tam niÃ„Â• ne objavljam, bi ne bilo nobenega Ã„Â•ude pa so Ã„â€¡lani KK-DJAK to storili zame in tako je bila obvešÃ„Â•enost za današnjo TrÃ…Â¾aško stotico popolna. In so danes zjutraj kolesarji kar prihajali in prihajali na Ã…Â¾elezniško postajo v Novi Gorici. Blizu 30 se nas je zbralo, od tega veÃ„Â• kot pol Ã„Â•lanov KK Djak, pa Brici so tudi prišli, pa naši prijatelji randonneurji iz Ljubljane, Kopra… pa še enih par kolesarjev, ki jih nisem poznala. Še nekaj fotk za spomin, spremne besede predsednika in smo štartali. U nulo toÃ„Â•ni, so zvonili v Solkanu za k maši, a meni se je zdelo, da bolj nam zvonijo. Za popotnico.
In piÃ„Â•imo mi proti Mirnu, lepo je bilo, brezvetrje, toplo, preveÃ„Â• pa tudi ne in prehitita kolono dva naša, da Ã„Â•e lahko gresta naprej, sta vprašala. En je bil Uroš, ta nar ta bulš gorc od Djaka in kolega SreÃ„Â•ko. In sta šla, ma kaj šla, sta poletela, se mi je zdelo. Mi je kasneje, Ã…Â¾e na Krasu rekel en kolesar, da ko je on presedlal z gorskega na cestno kolo, se mu je zdelo, da vrti v prazno, tako lahko je šlo…. Ni Ã„Â•udno, da sta zato za dva gorca tako letela, saj sta bila tokrat s cestnimi kolesi… No, na ta prvem klanÃ„Â•ku se je skupina razcepila na dve ali tri, Uroš in SreÃ„Â•ko pa še kar naprej gasa. Saj potem so se zamenjali, sta prišla tudi Kristjan in Igor na Ã„Â•elo in ni šlo niÃ„Â• bolj poÃ„Â•asi. Pripeljemo mi na glavno cesto proti Trstu, pred Devinom in Sesljanom je klanec, za katerega misliš da ni, a je, samo cesta je ravna in ga ni prav videti, Ã„Â•utiš pa, kako gre bolj teÃ…Â¾ko, ko tam poganjaš pedala, ker Ã„Â•eš bit hiter, pa ne rata. No, temu se reÃ„Â•e, da ni do moÃ„Â•i… Pred Devinom se še bolj vzpne in sem zaÃ„Â•ela zaostajati. Ne dosti, za kakšen meter za Urošem, spet sta bila na Ã„Â•elu skupine s SreÃ„Â•kom. Pa me prime nekaj za hrbet in potisne naprej, uau, s kakšno lahkoto je šlo. Je bil en kolesar, prviÃ„Â• videla, z velikim napisom Selle Italia. Tisto Italijo sem si zapomnila in sem kasneje vprašala Andreja, da kdo je tisti Italijan, se pravi Zamejec, ker je govoril slovensko, pa mi reÃ„Â•e Andrej, ma kakšen Zamejec, saj govori po idrsko. Uau, tudi Idrci med nami. In še fajn in nasmejani. In je tisti Italijan Idrc Uroša in SreÃ„Â•ka poskušal pred spustom v Trst malo upoÃ„Â•asniti, jaz sem Sandiju, ki je takrat vozil z mano rekla, da ne mislim tako šponat, Sandi se je takoj umaknil bolj zadaj v kolono, jaz sem pa samo rekla in naredila pa niÃ„Â•. Sem šla za njima in vedela, vedela ves Ã„Â•as, da na vzponu na Prosek bo prišel trenutek resnice. Sploh pa, ker sem v nogah Ã…Â¾e pošteno Ã„Â•utila tistih 160 km prejšnjega dne, ko sva z Andrejem zvozila permanentni brevet Lahkotno po Krasu in sem se res potrudila, kolikor zdaj v tem Ã„Â•asu zmorem. Na, zdaj pa spet divjam. In se temu sploh ne morem upreti, pa Ã„Â•eprav vem, da me bo kasneje pobralo. V Trstu smo malo upoÃ„Â•asnili in se je dalo zadihat, na ta najbolj strmem zaÃ„Â•etnem delu vzpona na Prosek sem celo upala, de bom zmogla s fanti na vrh, ker nismo šli hitro, a so potem spet našponali, v klanec pa jim nisem mogla slediti. En za drugim so šli mimo in sem je ostala sama. Noge teÃ…Â¾ke kot svinec, menjalnik trd kot tisti z zaÃ„Â•etkov breveta PBP pred 120 leti, Ã…Â¾elja peljati bolj hitro pa ogromna. A ni kaj, vsega se ne da. Tik pod vrhom mi pride nasproti Andrej in ko sem bila Ã…Â¾e prepriÃ„Â•ana, da bova zdaj pa sama vozila po Krasu, zagledam skupino, ki je Ã„Â•akala. Fantje, hvala. Še enih par kolesarjev, ki so pri Mirnu ostali zadaj, je prišlo na vrh in smo šli skupaj naprej. Saj nismo dosti stali v Proseku. Ne vem, Ã„Â•e je bilo pet minut. No, so me morali poÃ„Â•akati še v Komnu, pa v Štanjelu, tam smo zapeljali v mnoÃ…Â¾ico motoristov ob cesti, ku eni brvinci (mravlje) smo bili med tistimi stroji in njihovimi lastniki. Morda so imeli Ã…Â¾egnanje ali kaj, Ã„Â•eprav duhovnika nisem videla. Potem pa je itak šlo do cilja samo v dolino in v ravnino. In še prehitro smo bili nazaj v Novi Gorici, dobre tri ure in pol je trajalo vse skupaj.
Par kilometrov pred ciljem me vpraša Andrej, da Ã„Â•e vem, kdo je tisti Italijan Idrc…. Ma kako naj vem, pojma nimam… Valter BonÃ„Â•a, ja, da se mu zdi znan…. Ko je še Robi potrdil…. Juhej ajej, sam Valter BonÃ„Â•a mi je pomagal v tisti klanec? Uau. In, juhej za današnjo enkratno turo, TrÃ…Â¾aško stotico, ki je iz lanskih bolj skromnih zaÃ„Â•etkov Ã…Â¾e letos prerasla v ta pravo kolesarsko rundo. Kjer se imamo fajn in nas je dosti in damo vse od sebe in smo na koncu zadovoljni. Ker smo imeli lep dan in lepo turo. No, jaz sem vsekakor in reeees upam, da vsi, zgodb, ki ste jo prebrali, pa je toliko, kolikor nas je bilo. Ker je vsak doÃ…Â¾ivljal po svoje. Pa na svidenje tudi drugo leto, Ã„Â•e ne prej! Tanja